

LEO

Ondervoorzitters

Lorin Parys en Valerie Van Peel

‘Samen staan we sterk’

Ben Weyts maakt werk van grote onderwijshervormingen

Op de fiets met Luk Lemmens

13

‘Antwerpen is een provincie met veel streken, letterlijk en figuurlijk’

Luk Lemmens

8

‘De weg naar ons groot ledencongres in 2023 is een belangrijke stimulans’

Valerie Van Peel en Lorin Parys

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Evelien Barbieux, Mathias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuyne, Jeroen Dujardin, Philippe Kerckaert, Joris Sterckx, Jan Van Camp, Lauranne Van Dongen, Amber Vermeiren, Stefanie Verstappen.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Jeroen Hanselaer (cover), ©Anne Deknock, ©Giovanni Fortunato, ©Andreas Van Esbroeck, ©James Arthur, ©Frankie and Fish, ©Emy Elleboog, ©ID, ©Belga Image
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

28

‘Bewaken dat de lokale stem sterk blijft binnen de partij. Dat was en is mijn ambitie’

Veerle Geerinckx

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De gsm van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

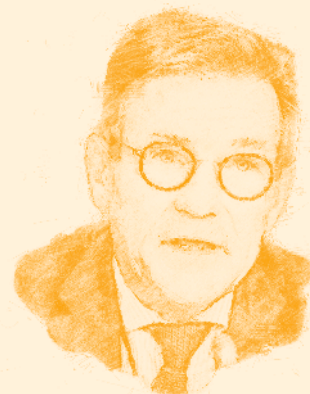

Dit nummer werd afgesloten op 7 mei 2021. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 28 juni 2021.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie @de_NVA op Twitter
 @de_NVA op Instagram

‘EUROPA WAS IN EEN ONGEZIENE CRISIS NIET IN STAAT OM DOORTASTEND TE HANDELEN’

De weg naar het ‘rijk van de vrijheid’ is lang. Al meer dan een jaar moeten we met z’n allen aanvaarden dat onze vrijheden fors ingeperkt worden in het belang van de volksgezondheid. Daar zijn we aardig in geslaagd, al beginnen die laatste loodjes wel zwaar te wegen.

Er komt een moment waarop er diepgaande, wetenschappelijke studies gemaakt zullen worden over hoe de crisis werd aangepakt. Dat moet grondig gebeuren. Maar er zijn ook analyses die nu al gemaakt kunnen worden: de Europese Unie heeft getalmd in de vaccinatiecampagne, en daarvoor betalen wij als burgers nu een hoge prijs.

Wetenschappers en producenten zorgden in een recordtijd voor een uitweg uit de crisis in de vorm van vaccins. Maar Europa was op een belangrijk moment in een ongeziene crisis niet in staat om doortastend te handelen. Zelfs als ik mijn woorden wik, vind ik het wraakroepend dat de Europese Unie er niet in geslaagd is om die kans snel en met beide handen te grijpen. Door logge bureaucratie en verdoken machtsspelletjes ging er kostbare tijd verloren.

En dat mag u letterlijk nemen. Elke dag van gehele of gedeeltelijke lockdown kost de EU drie miljard euro. Drie miljard euro, per dag. De trage uitrol van vaccins in de EU betekent een aanzienlijke achterstand ten opzichte van bijvoorbeeld de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk. Terwijl zij al beginnen aan het herstel, kijken wij aan tegen een langere inperking van vrijheden én een veel hogere kostprijs.

Het voorbije jaar lag de focus bijna volledig op ons, de burgers. We kregen een immense verantwoordelijkheid aangemeten. Het managen van de crisis zou vallen of staan met ons gedrag. Maar was dat wel helemaal terecht? Het heeft naar mijn gevoel de aandacht afgeleid van andere, bepalende verantwoordelijkheden.

Johan Van Overtveldt
Europees Parlementslid

VLAAMS

Jan Jambon zet alles op
alles voor heropbouw

'DE MIDDELEN DIE WE VRIJMAKEN ZIJN ONGEZIEN'

De gevolgen van de coronacrisis zijn zowel maatschappelijk als economisch immens. Gelukkig zijn de scholen weer open, kan winkelen opnieuw zonder afspraak, zijn niet-medische contactberoepen weer aan de slag en leren testevenementen ons stap na stap wat veilig is. 'Onze fysieke contacten zijn nog beperkt, maar we kunnen het ventiel langzaam wat meer openzetten', zegt minister-president Jan Jambon.

Veel mensen zijn de coronamaatregelen en de beperkte contacten meer dan beu. Heb jij daar als minister-president begrip voor?

'Absoluut, we kijken allemaal uit naar het moment dat we weer normaal kunnen leven. Veel projecten van de Vlaamse Regering kunnen dan eindelijk weer uit de koelkast. Maar vooral op persoonlijk vlak beginnen de voorbije maanden door te wegen. Veel Vlamingen zien ook echt af. En

zoals iedereen mis ook ik mijn familie, mijn vrienden en mijn partijgenoten, zowel tijdens als na de vergaderingen. Ik snak ernaar om weer naar de film en de opera te kunnen gaan. En ik kijk heel erg uit naar de al zoveel keren uitgestelde trip naar Rome. Maar ik geloof dat 'de bevrijding' nu echt nabij is en er dan veel feestjes gehouden zullen worden. Eindelijk.'

Een groot lichtpunt is de vaccinatie-campagne die in Vlaanderen op volle toeren draait?

'Inderdaad, de vaccinatiecampagne neemt in Vlaanderen een forse vaart. Wij hopen dat 'normale' ontmoetingen over een paar weken stilaan weer mogelijk worden. Op dat moment zou de helft van de Vlamingen ingeënt moeten zijn, onder wie de 65-plussers en mensen met een onderliggende ziekte. Maar ook voor onze economie

is het belangrijk dat de pandemie snel voorbij is. De voorbije maanden hebben we er alles aan gedaan om gezonde bedrijven overeind te houden. Ook in zwaar getroffen sectoren als de kleinhandel, de horeca en de evenementensector. Het voorbije jaar heeft de Vlaamse Regering ongeveer 2,1 miljard euro aan compensatiesteun uitgekeerd. Per maand sluiting komt daar nog eens minstens 100 miljoen euro bij.'

Intussen staat het relanceplan 'Vlaamse Veerkracht' in de steigers. Hoeveel middelen investeert Vlaanderen in zijn heropbouw?

'De middelen die we daarvoor vrijmaken zijn ongezien. We hebben ons geëngageerd om 4,3 miljard euro aan eenmalige middelen in ons economische en maatschappelijke weefsel te investeren. Het gaat om

'Ik geloof dat 'de bevrijding' nu echt nabij is en er dan veel feestjes gehouden zullen worden. Eindelijk'

158 investeringsdossiers. Twee miljard euro komt uit de eigen Vlaamse begroting. De rest zijn Europese relancegelden. Naast die eenmalige relanceprojecten zal de Vlaamse Regering jaarlijks investeren in 22 relanceprojecten in onder meer zorg en onderwijs. Alles samen gaat het dus over 180 projecten die we hebben ingedeeld in zeven speerpunten en 35 clusters. 93 procent daarvan is inmiddels opgestart.'

'Het relanceplan omvat ook projecten die het reguliere Vlaamse beleid versterken. Een belangrijk deel daarvan is de extra ruimte die we met Gigarant en de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) voorzien voor voordelige leningen, kapitaalparticipaties en waarborgen voor ondernemingen. In totaal gaat het om 4,2 miljard euro tot het einde van de regeerperiode in 2024. Daarnaast voorzien we deze bestuursperiode meer dan 3 miljard euro extra middelen voor privaat-publieke samenwerking in de scholenbouw. En niet onbelangrijk: jaarlijks trekken we 1,1 miljard euro extra uit voor zorg en welzijn.' ■

De 180 relanceprojecten en de voortgang ervan kunt u volgen op www.vlaanderen.be/uw-overheid/beleid/vlaamse-veerkracht

7 speerpunten

4,3 miljard euro voor extra investeringen

- 1.** Verduurzaming van onze economie en samenleving
1,6 miljard euro
- 2.** Versterking van onze infrastructuur
1,1 miljard euro
- 3.** Digitale transformatie
449 miljoen euro
- 4.** Mensen en talenten
721 miljoen euro
- 5.** Versterking van het Vlaamse zorg- en welzijnssysteem
280 miljoen euro
- 6.** Beheer van de coronacrisis en de gevolgen van de Brexit
113 miljoen euro
- 7.** 'Spending reviews' voor een efficiëntere en effectievere overheid
10 miljoen euro

Het schooljaar van Onderwijsminister Ben Weyts

‘ER STAAN GROTE HERVORMINGEN IN DE STEIGERS’

Een bewogen schooljaar loopt volgende maand ten einde. LEO blikt samen met Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts terug én vooruit. ‘We realiseren doorbraken in dossiers die al *láng* aanslepen.’

Hoe moeten we ons het afgelopen schooljaar herinneren?

‘Als het schooljaar waarin het veel meer dan in andere landen gelukt is om de scholen open te houden. Dat is in de eerste plaats de verdienste van de schoolteams, die in ongeziene omstandigheden en ondanks veel druk van een *sluit-de-scholenlobby* fantastisch werk geleverd hebben. Directeurs, leerkrachten en ander onderwijspersoneel hebben nog meer dan anders het verschil gemaakt. Maar de coronacrisis heeft natuurlijk ook meer dan ooit de aandacht gevestigd op enkele problemen waarmee ons onderwijs al langer kampt.’

Zoals?

‘Bijvoorbeeld de achterstand inzake digitaal onderwijs. Dat was een serieuze handicap voor het afstandsonderwijs. Of de leerachterstand die vooral bij de meest kwetsbare leerlingen oploopt. We moeten de coronacrisis aangrijpen om dat soort problemen nu resoluut aan te

pakken. Dat doen we door bijvoorbeeld 375 miljoen euro uit te trekken voor de Digisprong: een totaalplan dat fors investeert in alle aspecten van digitalisering op school. Of door de zomerscholen structureel te verankeren.’

**‘Alle onderwijs-
partners hebben
elkaar tijdens
deze crisis beter
leren kennen’**

Het kostte veel inzet en energie om de scholen open te houden. Bleef er nog tijd over voor andere onderwijsdossiers?

‘We hebben toch tijd gevonden. Er staan grote hervormingen in de steigers om ons onderwijs beter te maken. Al voor corona wisten we dat het een uitdaging was om de onderwijskwaliteit op te krikken, dus we kunnen niet alles uitstellen tot na corona. Zo kunnen we vanaf volgend schooljaar starten met de taalscreening in de derde kleuterklas en de bijbehorende taalintegratietrajecten, waarmee we taalachterstand echt in de kiem willen smoren. We hertimmeren ook het personeelsbeleid in de Vlaamse

VLAAMS

GEEN BUITENLANDSE INMENGING IN LOKALE GELOOFSGEMEENSCHAPPEN

Nadia Sminate Maaïke De Vreese

In 2020 dienden 59 buitenlandse bedienaars van een eredienst een aanvraag in voor een gecombineerde vergunning. 17 van hen waren Turkse imams. Vlaams volksvertegenwoordigers Maaïke De Vreese en Nadia Sminate wijzen op het gevaar van buitenlandse inmenging.

Eind januari werd de procedure opgestart om de erkenning van een Turkse Diyanetmoskee in Houthalen-Helchteren in te trekken. De eerste imam had een bericht gedeeld van de hoogste religieuze autoriteit van Diyanet, waarin die zich

uiterst negatief uitsprak over homoseksualiteit.

‘We moeten te allen tijde vermijden dat buitenlandse staten hier via religieuze instellingen voet aan de grond krijgen. Daarom maken we werk van een verbod op buitenlandse financiering en inmenging in lokale geloofsgemeenschappen. Een nieuw decreet zal de erkenningsregels verscherpen: wie tegen ons maatschappijmodel ageert, verliest zijn erkenning. Er zal ook beter gecontroleerd worden. Onze geloofsgemeenschappen moeten met beide voeten in de Vlaamse realiteit staan, zonder invloed of druk van buitenaf.’

scholen: beginnende leerkrachten krijgen sneller stabiliteit en zekerheid, terwijl we sneller afscheid nemen van vastbenoemde leerkrachten als ze echt niet meer functioneren. En we hebben nieuwe eindtermen die de lat hoger leggen in het secundair onderwijs.’

Wat is jouw belangrijkste doelstelling voor volgend schooljaar?

‘De coronacrisis zal een nasleep hebben. Je sluit scholen niet ongestraft. We gaan de impact van de maatregelen in 2020 en 2021 nog even blijven voelen. Daarmee zullen we moeten omgaan, terwijl we tegelijkertijd grote hervormingen doorvoeren om te zorgen voor meer onderwijskwaliteit. Het gaat soms om ingrijpende wijzigingen. Zo werken we bijvoorbeeld aan de invoering van centrale toetsen, waardoor we beter zicht krijgen op de leerwinst die onze leerlingen al dan niet boeken. Als we die centrale toetsen al langer hadden, dan zouden we nu veel duidelijker weten waar de leerachterstand het grootst is, en welke leerlingen we op welke punten moeten bijspijkeren.’

Gaat dat lukken?

‘Onderschat de positieve impact van corona niet. Alle onderwijspartners hebben elkaar tijdens deze crisis beter leren kennen. We zijn het natuurlijk niet over alles eens. Maar de banden zijn wel sterker geworden. Dat kan helpen in de komende jaren.’ ■

FEDERAAL

‘WE LATEN DE LUCHTHAVENPOLITIE NIET IN DE STEEK’

Sigrid Goethals Theo Francken

In de Vlaamse Rand heerst al jaren een groot tekort aan politieagenten. Daarom zou de leiding van de federale politie begin dit jaar geopperd hebben om in de luchthaven in Zaventem Franstalige agenten in te zetten. ‘Totaal onaanvaardbaar’, vinden Kamerleden Sigrid Goethals en Theo Francken.

‘Men geeft hierdoor de indruk dat de verfransing zich in Vlaams-Brabant onverstoord kan verderzetten. Maar de precedentwaarde van het aanstellen

van Nederlandsonkundig politiepersoneel als vacatures niet ingevuld geraken, is voor de Vlaamse Rand zeer ingrijpend.’

De Kamerleden dienen eerstdaags een resolutie in ter versterking van de luchthavenpolitie. Doorgedreven promocampagnes en fors meer middelen moeten onze luchthavenpolitie meer ademruimte bieden. Nu de economie een stevige knauw krijgt door de coronacrisis is het essentieel dat Nederlandstaligen de luchtvaartpolitie versterken.

ONDERVOORZITTERS VALERIE
VAN PEEL EN LORIN PARYS

'DUIDELIJKE VISIE EN VEEL ZIN IN DE TOEKOMST'

Lorin Parys en Valerie Van Peel gaan voluit voor het ondervoorzitterschap van de N-VA. Samen met Sander Loones, Anneleen Van Bossuyt en Theo Francken zijn ze daarnaast ook verantwoordelijk voor een van de vijf hoofdthema's die het ledencongres van 2023 zullen kleuren. 'Samen staan we sterk, met een duidelijke visie en veel zin in de toekomst.'

Valerie, jouw eerste maanden als ondervoorzitter zitten erop. Valt het een beetje mee?

Valerie: 'Absoluut! Meer werk, maar dat wist ik. En ik doe het gewoon heel graag. Mee aan het stuur zitten, aan kritische zelfreflectie doen met de partij. Vooral ook de juiste stappen zetten voor de toekomst en daarbij iedereen betrekken, van onze basismilitanten tot de top van de partij. Daarvoor doe je aan politiek.'

Lorin, jij begint aan jouw tweede termijn als ondervoorzitter. Jij hebt dus al enige ervaring. Hoe doet Valerie het voorlopig?

Lorin: 'Oei, moet ik daar eerlijk op antwoorden?' (algemene hilariteit)

Valerie: 't Zal gaan, hé, Parys!'

Lorin: 'Alle gekheid op een stokje: Valerie doet dat uitstekend. Op de vele vergaderingen die we tegenwoordig samen bijwonen, zie ik eigenlijk gewoon de Valerie die we kennen van in de Kamer. Gedreven, nieuwsgierig, altijd gewapend met een grondige dossierkennis en vurig opkomend voor haar visie. Dat laatste overigens tot groot jolijt van de voorzitter.' (beiden lachen)

Valerie: 'Ach, Bart wordt graag eens uitgedaagd. Hij heeft zelfs niet liever!'

Zitten jullie vaak samen met Bart De Wever?

Valerie: 'We zitten sowieso wekelijks samen met Bart voor de vergaderingen van het Dagelijks Bestuur. Zoals het

woord het zegt: dan gaat het voorname-lijk over het dagelijkse reilen en zeilen van de partij. Voorlopig gebeuren die vergaderingen wegens corona nog altijd digitaal. Los daarvan hebben we ook al enkele keren de hoofden bij elkaar gestoken om met een open blik de partij kritisch onder de loep te nemen. Op dat vlak is Bart trouwens niet veel veranderd ten opzichte van 2009, toen ik voor hem begon te werken als fractiewoordvoerder van de Kamer: zijn strategische analyses zijn nog altijd even scherp.'

'De voorbije weken werd nog maar eens duidelijk dat deze regering feitelijk totaal geen rekening houdt met Vlaanderen'

Wat is jullie eerste belangrijke opdracht als ondervoorzitter?

Lorin: 'Door corona zijn heel wat zaken het voorbije jaar afgeschaf of uitgesteld. Mensen konden elkaar gedurende lange periodes ook niet meer fysiek ontmoeten. Een politieke organisatie moet erover waken dat ze daardoor niet in slaap valt. We moeten vinnig blijven. Nu de pandemie eindelijk haar einde lijkt te naderen, is het belangrijk om mandatarissen, lokale afdelingen en bij uitbreiding alle leden opnieuw maximaal te dynamiseren. We proberen die motor dus weer in gang te duwen. De weg naar

ons groot ledencongres in 2023 is daarbij een belangrijke stimulans.'

Valerie: 'Het congres stelt ons in staat om samen met de brede basis het aanbod van de partij nog eens op scherp te stellen. En het met volle overtuiging in de markt te zetten. Onze ambitie moet zijn dat alle Vlamingen aan het einde van de rit weten voor welke standpunten wij opkomen en waarom we dat doen. Daarvoor zullen we de hulp van al onze militanten kunnen gebruiken. Ik ben ervan overtuigd dat veel mensen ons dan opnieuw hun vertrouwen schenken in 2024. Het basisverhaal van onze partij blijft immers als een huis overeind.'

Vormt de federale regering volgens jullie een bedreiging voor dat huis?

Lorin: 'Integendeel. Die maakt dat huis alleen maar steviger. Elke dag opnieuw bevestigt ze onze analyse over dit land. De voorbije weken werd nog maar eens duidelijk dat deze regering feitelijk totaal geen rekening houdt met Vlaanderen. Kijk bijvoorbeeld naar het arbeidsmarktbeleid. Uitkeringen voor langdurig werklozen – die zich voor een groot deel in Brussel en Wallonië bevinden – worden forser dan ooit verhoogd, zonder dat daaraan ook maar één activerende maatregel wordt verbonden. Zo maakt men werken minder interessant, terwijl de ambitie van deze regering zagezegd is om de werkzaamheidsgraad in heel België naar 80 procent te brengen.'

Valerie: 'Dat is een van de vele lucht-kastelen in dat federale regeerakkoord. Met het beleid dat deze regering voert, is er letterlijk nul procent kans dat we die doelstelling halen. Zeker als je weet dat in Wallonië en Brussel amper 60 procent van de mensen een job heeft. In Vlaanderen zitten we rond de 75 procent.'

→ **Dat biedt perspectieven voor het congres** **thema dat Lorin zal leiden: 'Welvarend Vlaanderen'**

Lorin: 'Het is slechts een van de vele voorbeelden. Zo dreigde de PS, als grootste partij van deze regering, op 1 mei met een *sociale oorlog* tegen ondernemers. Te midden van de grootste economische crisis in decennia. De PS kan dat zonder al te veel gevolgen

doen, want haar eis voor hogere loonkosten brengt vooral de competitiviteit van onze Vlaamse ondernemingen in gevaar. Vlaanderen staat immers in voor meer dan 80 procent van de export.'

Valerie: 'Nochtans kennen we de gevolgen van al die zogenaamd sociale eisen en maatregelen: minder werkgelegenheid en dus meer werkloosheid. De

zwakkeren betalen het gelag. Het is een typisch voorbeeld van sociaal klinken, maar helemaal niet sociaal zijn. Een écht sociale partij zorgt voor zoveel mogelijk goede jobs, zelfredzaamheid en een sociale zekerheid die ook standhoudt voor de komende generaties.'

De N-VA wil ook hogere lonen.

Wat is het verschil?

Lorin: 'Wij pleiten voor hogere nettolonen via belastingverlagingen, en niet voor onrealistische verhogingen van de brutolonen. Zo vrijwaren we de concurrentiekracht van onze Vlaamse bedrijven, brengen we de jobs die we creëren niet in gevaar en verhogen we de koopkracht. Bovendien dwingen lastenverlagingen de overheid om zich efficiënter te organiseren. In een land met een van de hoogste overheidsbeslagen ter wereld is dat geen overbodige luxe. Met 360.000 nieuwe jobs waren de lastenverlagingen van de Zweedse regering met de N-VA alvast een groot succes. Het is pijnlijk dat men die Zweedse erfenis nu op losse schroeven zet.'

Valerie: 'Naast het arbeidsmarktbeleid zijn er trouwens nog heel wat andere onderwerpen waarmee wij het verschil kunnen maken.'

Is dat de reden waarom het ledencongres zo'n brede waaier aan thema's heeft? Het vorige congres in 2014 focuste louter op het confederalisme.

Lorin: 'We zijn natuurlijk al veel langer een brede volkspartij die op alle terreinen heldere analyses, scherpe standpunten en onbevangen ideeën

‘Nu de pandemie haar einde lijkt te naderen, is het belangrijk om mandatarissen, lokale afdelingen en alle leden opnieuw te dynamiseren’

aan te bieden heeft. Dat gaan we opnieuw laten zien, als team.’

Valerie: ‘Het is belangrijk dat we durven en blijven hameren op thema’s waarvoor we al sterk gekend zijn: de noodzaak van een confederale omslag, onze grondig uitgewerkte voorstellen voor een beter migratiebeleid, ons voortreffelijk traject op het vlak van jobcreatie, noem maar op. Maar er zijn ook kanten van de partij die het publiek nog te weinig te zien kreeg. Zo ben ik bijvoorbeeld bijzonder blij met de manier waarop Zuhail ons groene gezicht nu vormgeeft in de Vlaamse Regering. Dat zal ons op termijn geen windeieren leggen. En ook met mijn congressthema (*‘Warm Vlaanderen’, red.*) wil ik een kant van de partij laten zien die de buitenwereld vooralsnog onvoldoende kent. Maar die er absoluut wel is. Er ligt nog veel potentieel voor ons om mensen op een positieve manier te verrassen.’

Ledencongres 2023

De N-VA organiseert in het voorjaar van 2023 een groot ideologisch ledencongres. Het wordt het eerste congres van zijn soort sinds 2014. In de aanloop naar dat congres worden vijf brede koepelthema’s in de diepte uitgewerkt. Het partijbestuur benoemde voor elk thema een themavoorzitter.

1. Kamerlid Anneleen Van Bossuyt trekt het luik **‘Duurzaam Vlaanderen’**, met daarin aandacht voor onder meer energie, mobiliteit, innovatie en natuur.
2. Het luik **‘Veilig thuis in Vlaanderen’** rond thema’s als migratie, identiteit, veiligheid, justitie en defensie wordt getrokken door Kamerlid Theo Francken.
3. In het derde luik, **‘Welvarend Vlaanderen’**, komen onder meer onderwijs, arbeidsmarkt, fiscaliteit en begroting aan bod. Ondervoorzitter Lorin Parys neemt dit luik voor zijn rekening.
4. Zijn collega-ondervoorzitter Valerie Van Peel wordt het gezicht van het luik **‘Warm Vlaanderen’**, over gezondheidszorg, (mentaal) welzijn, veilig opgroeien, mensen met een beperking en armoedebeleid.
5. Het vijfde luik, tot slot, is **‘Staat van Vlaanderen’**, met daarin uiteraard aandacht voor het institutionele, maar ook voor politieke vernieuwing en de plaats van Vlaanderen in de wereld. De coördinator is Kamerlid Sander Loones.

Maatschappelijke dialoog

De themavoorzitters staan elk aan het hoofd van een reeks werkgroepen die sleutelen aan inhoudelijke ideeën, voorstellen en sneuvelteksten. Op basis daarvan zal de partij een maatschappelijke dialoog opstarten met alle leden en de bredere samenleving. Het doel is om uiteindelijk tot goedgekeurde congresstukken te komen die het ledencongres officieel kan bekrachtigen.

Jullie staan allebei bekend als actieve parlementsleden en blijken nu ook erg actieve ondervoorzitters. Daarbovenop komt dan nog eens dat congres en de weg erheen. Hoe houden jullie dat vol?

Lorin: ‘Er ligt veel werk op de plank, maar dat geeft ons alleen maar meer energie. Althans, voor mij geldt dat toch. Naast de zaken die je opsomt, ben ik bijvoorbeeld ook lokaal politiek actief in Leuven en heb ik met mijn echtgenoot een optiekzaak. En twee pleegkinderen en een adoptiekind. (lacht) Sommigen noemen mij wel eens een workaholic, maar het voelt zelden aan als werk. Ik heb het geluk gehad om van mijn passie mijn beroep te mogen maken.’

Valerie: ‘Lorin zal dat ongetwijfeld herkennen: naarmate je meer impact hebt, wordt politiek wat mij betreft interessanter. Ik moet kunnen blijven geloven dat ik betekenisvolle veranderingen kan teweegbrengen. Als dat dan effectief eens lukt, put ik daar nieuwe energie uit. Hetzelfde geldt voor mijn engagement als ondervoorzitter. Ik geloof meer dan ooit dat onze partij het bij het rechte eind heeft. Als ik dus op een betekenisvolle manier kan bijdragen aan het sterk houden van de N-VA en het verwezenlijken van onze ideeën, zal ik daar veel voldoening uit halen.’

Lorin: ‘Ik zou het niet beter kunnen zeggen. Aan de slag dus!’ ■

De gsm van Yngvild Ingels

Kan jij je gsm makkelijk missen, Yngvild?

'Mijn gsm plakt echt aan mijn handen. 's Morgens de hoofdpunten in de pers lezen, kijken wat er leeft op Twitter, de coronacijfers checken, nagaan welk weer ze voorspellen, *De Ochtend* luisteren. In het weekend probeer ik hem bewust even aan de kant te leggen. Al durf ik dan toch ook kleren en andere spullen te bestellen via een app.' (lacht)

Welke apps gebruik je verder nog?

'De meest populaire is zonder twijfel WhatsApp. Voor elke commissie is er een apart groepje om informatie door te spelen aan collega's. Ik ben bijzonder trots op de 112-app: die heb ik nog mee helpen realiseren. Itsme gebruik ik dan weer dagelijks om in te loggen op de systemen van de Kamer. En verschillende *banking* apps: om te betalen via QR-code of snel een overschrijving te doen. Als je dan ziet dat twintig procent van de bevolking digitaal ongeletterd is of geen toegang heeft tot digitale dienstverlening zoals bankieren, en dat geldautomaten steeds meer verdwijnen uit het straatbeeld: dat is een probleem. Niet alleen voor de bewoners, maar ook voor de lokale horeca en handelaars. Mensen gaan in andere (deel)gemeentes geld afhalen en bezoeken daar de lokale horeca en winkels.'

Vlaams Parlementslid Joris Nachtergaele en minister Zuhail Demir bonden die kat de bel al aan op Vlaams niveau. Jij doet dat in de Kamer?

'Sander Loones en ikzelf dienden een wetsvoorstel in om het handelaars mogelijk te maken om vrijwillig een geldautomaat te installeren in hun winkel. Daarmee willen we een stukje van de oplossing aanbieden. En het is ook nog eens goed voor de handelaars zelf: zo hoeven zij minder vaak met veel cashgeld naar de bank te lopen.'

Vertel tot slot eens wie we hier zien op jouw achtergrondfoto?

'Ik vind het leuk om mijn kinderen als achtergrondfoto op mijn gsm te hebben. Dit olijke duo laat mij telkens opnieuw lachen.'

*Yngvild Ingels (*1979) is geboren en getogen in Lauwe. Ze is sociologe, mama van Nora en Bent, bestuurslid bij N-VA Menen en Kamerlid. Als voormalig adjunct-kabinetschef Binnenlandse Zaken was ze mee betrokken bij de ontwikkeling van de app 112 en BE-Alert.*

✉ yngvild.ingels@n-va.be
 📱 [fb.com/yngvild.ingels](https://www.facebook.com/yngvild.ingels) 🐦 @Yngvild8
 🌐 www.yngvildingels.be 📺 @yngvild.i

Hij is bezig aan zijn tweede opeenvolgende legislatuur in de provincie Antwerpen en hij doet dat graag en goed. LEO sprak met eerste gedeputeerde Luk Lemmens. 'Zolang het niveau bestaat, moet je het goed besturen. Dat proberen wij hier al sinds 2012 te doen, vanuit een N-VA-optiek.'

Luk Lemmens, eerste gedeputeerde in de provincie Antwerpen, spreekt met passie over zijn bestuursniveau. 'De provincies hadden altijd de perceptie dat ze de baronieën waren van een aantal *députés* die in hun eigen speeltuin met subsidies kwamen rondzwieren en voor de rest niets moesten doen. Toen wij in het provinciebestuur kwamen, hebben wij aan zoveel mogelijk speeltuinen een einde gemaakt. Wij willen vooral op elk niveau goed beleid voeren.'

De tering naar de nering

Al van bij hun intrede in 2012 laten Luk en zijn collega Bruno Peeters, nadien opgevolgd door Jan De Haes, de kracht van verandering voelen in het Provinciehuis. 'Wij hebben onmiddellijk gezegd: de tering moet naar de nering. We zijn begonnen met besparingen: vijf, tien, vijftien procent gedurende de eerste legislatuur. We hebben een kentering gebracht in het personeelsbeleid. Het is niet omdat iemand met pensioen gaat, dat die sowieso vervangen moet worden. We hebben ook een einde gemaakt aan de vaste benoemingen. Dat was al in gang gezet voor wij er waren, wij hebben dat voortgezet.'

Ook het 'mondiale beleid' ontsnapte niet aan de efficiëntieoefening. 'Tijdens de vorige legislatuur werkten er negen mensen op de dienst Mondiaal Beleid. Die negen lonen telden mee in de norm van 0,7 procent die we verplicht moeten halen voor ontwikkelingshulp. Voor echt mondiaal beleid bleef er maar weinig over. Wij hebben die dienst afgeschaft. Nu zit daar nog één persoon en gaat het geld naar waar het moet gaan: een aantal gerichte projecten.'

Antwerpen is ook de eerste provincie die komaf maakt met de subsidies aan politieke partijen. 'Aan het einde van deze legislatuur zullen ze weg zijn. Ik vind het niet normaal →

'Sterk
inzetten op
fietsbeleid'

HET ANTWERPEN

VAN LUK LEMMENS,
EERSTE GEDEPUTEERDE PROVINCIE

HET ANTWERPEN VAN LUK LEMMENS

- geboren in 1956
- woont in Wilrijk
- sinds 1975 actief bij de Volksunie
- gemeenteraadslid stad Antwerpen van 1998 tot 2001
- vicevoorzitter OCMW stad Antwerpen van 2001 tot 2012
- gedeputeerde in de provincie Antwerpen
- voorzitter KMSKA, Monumentwacht Vlaanderen en Het Orgel in Vlaanderen vzw

dat de belastingbetaler aan onze provincie geld geeft dat wij dan zomaar aan de partijen geven. Dat je er fractiewerking mee betaalt, is normaal. Maar geld doorsluizen om verkiezingscampagnes te financieren, dat ging voor ons een stap te ver.'

Ondersteuning gemeenten

Antwerpen bewijst dat provincies in staat zijn om hun eigen kerntakendebat te voeren, meent Luk. 'Sinds 2018 zijn we alleen nog bevoegd voor de zogenoemde grondgebonden materies. We hebben niet alleen afgeslankt, we zijn nog verder gegaan: welke domeinen zijn de essentie van onze taakstelling? Daar moeten we voor gaan. Wat niet tot de essentie behoorde, hebben wij afgestoten.'

De essentie van de provinciale taakstelling is volgens Luk de ondersteuning van de gemeenten. 'Het provinciale niveau is een intermediair niveau dat rond mobiliteit, ruimtelijke ordening, waterbeleid, omgevingsvergunningen en gebiedsgericht beleid de gemeenten kan ondersteunen. Bovenlokale ontwikkelingen die te groot zijn voor de gemeenten en misschien te klein voor Vlaanderen, daar kunnen wij een rol spelen. Zolang je gemeenten hebt van nog geen 10.000 inwoners, heb je nog een tussenniveau als de provincie nodig.'

Het zijn de lokale besturen zelf die naar de provincie komen met hun vragen. 'In de Noorderkempen zitten ze met een problematiek van vrachtwagens die door de dorpscentra rijden. Die gemeenten zijn naar ons gekomen. Met onze dienst Mobiliteit proberen wij

oplossingen te vinden. Ook in de Midden- en de Zuiderkempen zijn we bezig met mobiliteitsstudies. Allemaal op hun vraag.'

6.000 fietsers per dag

Al die studies leveren ook echt iets op. Zoals de fietsstrades. 'Ik heb vanaf het begin sterk ingezet op fietsbeleid. We verhogen het budget voor de aanleg van fietsstrades en bovenlokale fietsinfrastructuur elk jaar met 1 miljoen. Zo verdubbelen we de investeringen van 4,5 naar 9 miljoen euro per jaar aan het einde van de legislatuur. Inmiddels hebben wij fietsstrades van Antwerpen naar Essen, van Antwerpen naar Mechelen en leggen we er aan tussen Antwerpen en Lier en van Herentals naar Balen. Dat zou een gemeente alleen niet kunnen. Als je dan ziet dat we op de fietsstrade Antwerpen-Mechelen soms tot 6.000 fietsers per dag hebben, en dat over de fietsbrug aan Berchem-station op een jaar meer dan een miljoen fietsers rijden ... Sinds 2015 hebben wij 30 procent meer fietsers. Dat is gigantisch.'

Mobiliteit is maar een van de uitdagingen waarvoor de provincie antwoorden zoekt. 'We maken momenteel voor heel de provincie een nota op: hoe willen we richting 2050 met onze ruimte omgaan? Hoe gaan we ervoor zorgen dat er binnen die ruimte voor iedereen plek genoeg is? Landbouw, natuur, economie, woonkernen. Hoe gaan we daarmee om?'

Makkelijk is die oefening niet, weet Luk. 'Wij zeggen altijd: Antwerpen is een provincie met veel streken,

‘Sinds 2015 hebben wij 30 procent meer fietsers. Dat is gigantisch’

letterlijk en figuurlijk. *(lacht)* De Rupelstreek is de Kempen niet. Stad Antwerpen is Mechelen niet. Je moet elke streek op zich bekijken. Want in de Kempen gaan vertellen dat je, om zoveel mogelijk ruimte te vrijwaren, meer in de hoogte zult moeten bouwen, is moeilijk. Je moet rekening houden met die verschillen van streek tot streek.’

Wie provincies zegt, zegt provinciale domeinen. ‘De Schorre, waar Tomorrowland plaatsvindt, is een provinciaal domein. Wij hebben het Rivierenhof in de stad Antwerpen, de Nekker in Mechelen, het Zilvermeer in Mol. Tijdens de Covid-periode zijn de mensen overal de provincie tegengekomen. Duizenden mensen hebben van onze domeinen kunnen genieten.

Voor mij is dat enorm fijn om te zien, dat de burger geniet van ons beleid.’

Misverstand over de gouverneur

Over Covid gesproken, er is een misverstand dat Luk graag de wereld uithelpt. ‘Ik wil het onderscheid maken tussen de deputatie en de gouverneur. De gouverneur is ambtenaar van de Vlaamse en de federale regering. Toen gouverneur Berx vorig jaar besloot om alles dicht te gooien, wisten wij van niks en konden wij daar niks tegen doen. Zij trad op als gemachtigd ambtenaar, zonder enige democratische controle. Wanneer ik in Wilrijk fiets, zeggen mensen mij: ‘Lemmens, het is goed geweest, heel de horeca sluiten.’ Maar ik heb daar niks mee te maken!’

Dat de gouverneur de deputatie weliswaar voorziet maar daar geen beslissingsrecht heeft, weet lang niet iedereen. De politiek verantwoordelijke van een deputatie is de eerste gedeputeerde. In Antwerpen is dat dus Luk Lemmens. Sinds de verkiezingen in 2018 zit de N-VA overigens nog in drie andere Vlaamse provincies in het bestuur: in Limburg met gedeputeerde Bert Lambrechts, in Vlaams-Brabant met Gunther Coppens en Bart Nevens, en in Oost-Vlaanderen met An Vervliet en Kurt Moens.

‘Ik denk altijd: er wordt veel over de provincies gezegd, maar altijd met weinig kennis van zaken. Dat is spijtig. Ik heb in die zeven jaar heel veel dingen kunnen doen, zoals de fietsostrades maar ook het DIVA, het diamantmuseum in de stad. Dat geeft genoegdoening.’ ■

Natuur in miniatuur: vlinders in Temse en Meise

Op de gevel van het gemeentehuis van Temse rust sinds kort een vlinder. 'Onder de vleugels', een prachtig staaltje kunst en techniek, is een samenwerking tussen de in Temse geboren kunstenaar Marijke Meersman en LVP Engineering & Constructions.

Minister van Onroerend Erfgoed Diependaele onthulde het kunstwerk. 'Onder de vleugels' combineert creativiteit en vakmanschap, net zoals het gemeentehuis zelf dat 120 jaar geleden al deed. 'Dat is erfgoed: dergelijke verhalen blijven vertellen en laten zien waartoe we allemaal in staat zijn,' zegt schepen Lieve Truyma.

Het kunstwerk was de voorbode van de kunsthappening 'Natuur in miniatuur', die van 15 mei tot 22 november

plaatsvindt in Plantentuin Meise. Een wandelexpo brengt u daar van het ene geschilderde natuurwonder naar het andere. In de kasteelexpo maakt u kennis met de botanische illustratiekunst van Marijke Meersman. En een kortfilm vormt een fijn pauzemoment tijdens het bezoek.

Meer info:
www.plantentuinmeise.be

Nieuwe wegwijzers voor de gezondheid

De gemeente Lebbeke, waar de N-VA aan het roer staat, bedacht een leuk concept om iedereen ertoe aan te zetten dagelijks 10.000 stappen te zetten. Nieuwe wegwijzers geven er aan op hoeveel stappen verschillende locaties bereikbaar zijn.

'Dagelijks 10.000 stappen zetten, draagt bij tot een gezonde levensstijl,' zegt schepen van Sport Goedele Uyttersprot. 'Naast onze succesvolle '10.000 stappen'-wandelroutes in Lebbeke, Wieze en Denderbelle pakken we op basis van een bevraging nu ook uit met een mooi aantal wegwijzers die de afstand

tussen onze openbare locaties aangeven. Op die manier willen we iedereen motiveren om meer te stappen én zijn stappen te tellen.'

Wandelmicrobe

'Het gaat onder meer om het administratief centrum, CC De Biekorf, de bibliotheek, het Sociaal

Wie zoekt die vindt!

De vrijetijdsdienst en de jeugdraad in Kontich werkten een tof initiatief uit voor de buitenspeeldag van 21 april. Om de jongeren naar buiten te krijgen, verstopten ze cadeautjes op verschillende plaatsen in de gemeente.

In die pakjes zat speelgoed waarmee de verstopper van het pakje zelf nog speelde: een jojo, flippo's, een kaartspel of puzzel, ... Ook burgemeester Bart Seldeslachts en schepen van Jeugd Willem Wevers verstopten een cadeautje. 'Iedereen heeft wel speelgoed waaraan hij of

zij met weemoed terugdenkt. Als ik iemand daarmee kan plezieren, dan doe ik dat graag. Ik ben benieuwd wie het vindt,' zegt schepen Wevers.

Wie een pakje vond, kon aan de slag om er zelf eentje te maken en op zijn beurt te verstopten. In elk pakje zat ook een envelop met stickers en een brief met uitleg. Wie zelf een pakje wou maken maar er geen vond, kon het nodige materiaal verkrijgen in de bibliotheek en aan het onthaal van het gemeentehuis.

Burgemeester Bart Seldeslachts en schepen van Jeugd Willem Wevers verstopten zelf een cadeautje.

Huis, het sportcentrum, het jeugd ontmoetingscentrum en de muziekacademie. Maar ook routes naar het openbaar vervoer worden aangeduid', zegt burgemeester Raf De Wolf. 'Door de coronapandemie hebben veel mensen de wandelmicrobe te pakken gekregen. Met dit initiatief hopen we dat mensen zich ook na corona te voet blijven verplaatsen.'

Brakelse boantjes en ketskes

N-VA Brakel
1 u. · 🌐

Meerderheid gecharmeerd door voorstel N-VA

Op de jongste gemeenteraad stelde ons raadslid [Jan Haegeman](#) voor om de volksnamen van Brakelse straten en 'ketskes' een plaatsje te geven in het straatbeeld. Zo worden namen als "Vapeurboantje", "Assenboane", enz. bewaard voor toekomstige generaties Brakelaars. De bedoeling is dat elke Brakelaar meehelpt om die oude namen te verzamelen. Het schepencollege toonde zich meteen enthousiast over het voorstel en gaat er mee aan de slag.

<https://brakel.n-va.be/nieuws/meerderheid-gecharmeerd-door-voorstel-n-va-gemeenteraadslid-jan-haegeman-over-volksnamen>

Strontketske

Opleiding vanuit ons kot

De coronacrisis belet het partijsecretariaat niet om de afdelingsbesturen en mandatarissen vormingen aan te bieden. De medewerkers van het partijsecretariaat geven die online en 'vanuit hun kot'.

De voorbije maanden passeerden al heel wat vormingen de revue, onder meer over de afdelingswerking, de politieke werking binnen de gemeenteraad en over het efficiënte gebruik van sociale media.

Online kaas-en-bieravond

Een gewone kaas-en-bieravond is vooralsnog niet mogelijk. Geen probleem voor N-VA Leuven: zij hielden die gewoon online.

Net zoals de voorgaande jaren had bestuurslid en bierkenner Katia Warry een mooi aanbod samengesteld: vijf lokale streekbieren en heerlijke kazen die veilig aan huis geleverd werden. Tijdens de digitale kaas-en-bieravond was het tijd om verschillende combinaties te proeven en te luisteren naar een professioneel woordje uitleg.

EUROPA

**Sander Loones en
Cathy Coudyser blij met
Europees verbod**

Onze West-Vlaamse volksvertegenwoordigers Cathy Coudyser en Sander Loones zetten zich in voor de Vlaamse visserijsector.

‘VERBOD OP PULSVISSEN BESCHERMT VLAAMSE VISSERS’

Kamerlid Sander Loones en Vlaams Parlements lid Cathy Coudyser, die beiden aan de kust wonen, zetten zich vastberaden in voor onze Vlaamse visserijsector. Beide collega's zijn dan ook opgelucht dat het Europees Hof van Justitie het verbod op pulskorvisserij bevestigt.

Pulskorvisserij is een visteknik waarbij gebruikgemaakt wordt van kleine stroomstoten onder water. Die stroomstootjes schrikken tong, schol en andere platvissen op van de zeebodem, waarna ze met een sleepnet gevangen worden. De sleepnetten ploegen de zeebodem daarbij minder om, zodat het ecosysteem beter intact blijft. Maar met die techniek wordt ook snel veel vis gevangen. Bij oneigenlijk gebruik kan dat de visbestanden verstoren.

Nederlands protest

Het Europees Parlement besloot in april

2019 om pulsvissen te verbieden vanaf 1 juli 2021. Vlaamse kustvissers, recreatieve vissers en commerciële hengelvissers hadden immers gesignaleerd dat hun visvangsten afnamen. Daarin bijgestaan door hun Franse en Engelse collega's linkten ze die afname aan de buitenproportioneel intense bevissing door Nederlandse pulskotters.

Het Europese verbod was voor Nederlandse vissers nadelig, want een groot deel van hun vloot was overgestapt op pulsvissen. Nederland vocht het verbod daarom aan bij het Europees Hof van Justitie, maar dat verwierp het beroep op 7 april. Het blijft dus verboden om in de wateren van de Europese Unie te vissen met de elektrische pulskor.

Duurzame visserij

‘Dat is goed nieuws voor onze Vlaamse vissers en reders’, zegt Sander. ‘Onze vissers hebben het niet makkelijk, ook door de Brexit.

Toch vormen ze een wezenlijk onderdeel van onze agrovoedingssector én van onze Vlaamse identiteit. Wie houdt er niet van heerlijke garnalen of een lekkere tong? Het arrest maakt nu een einde aan de oneerlijke concurrentie die de Vlaamse vissers ondervinden van de Nederlandse pulsvissers. Dankzij het verbod kunnen onze Vlaamse vissers weer eerlijk en gelijkwaardig hun boterham verdienen.’

‘De bevestiging van het verbod is inderdaad een welgekomen duwtje in de rug’, vindt ook Cathy. ‘Het rijke vissersverleden met al zijn verhalen blijft verder leven, terwijl de sector vol vakmanschap investeert in nieuwe, veiligere boten en in meer duurzame vangstechnieken. Want het verbod op pulskorvissen is ook een goede zaak voor de visbestanden in onze wateren, en bij uitbreiding in de hele zuidelijke Noordzee. Doordat de hoge visserijdruk van de Nederlandse pulskotters wegvalt, worden de visbestanden niet meer verder aangetast.’ ■

VLAAMS / FEDERAAL

OPLOSSING VOOR HISTORISCHE LIFTEN

De prachtige oude liften met de typische schaardeuren en houten kooien leiden in Vlaanderen een verborgen bestaan. Het Vlaamse liftenpatrimonium is nochtans uniek in de wereld.

In veel landen zijn dergelijke historische liften vervangen door modernere exemplaren. Dat dreigt nu ook in Vlaanderen te gebeuren: vóór eind 2022 moeten alle liften van voor 1958

aangepast zijn aan de veiligheidsnormen. Vlaams Parlements lid Manuela Van Werde wil de erfgoedwaarde van die liften behouden. 'Historische liften zijn vaak echte pareltjes. Aanpassen aan de veiligheidsnormen moet kunnen zonder aan het uitzicht van de lift te raken. Alle overheden, erfgoedverenigingen en eigenaars moeten de handen in elkaar slaan om veiligheid en erfgoedwaarde met elkaar te verzoenen.'

Manuela Van Werde

Anneleen Van Bossuyt

Het Vlaams Parlement keurde intussen unaniem een resolutie goed waarin Van Werde de Vlaamse Regering vraagt om samen met de federale regering een oplossing uit te werken. Naar aanleiding van een vraag van Kamerlid Anneleen Van Bossuyt beloofde federaal minister Dermagne (PS) al om de deadline voor de aanpassing uit te stellen. Beide regeringen gaan nu dus ook samen op zoek naar een structurele oplossing.

BRUSSEL

VERBOD OP UITHUISZETTINGEN: EEN VALS GOED IDEE

In Brussel geldt al meer dan een jaar een algemeen en totaal verbod op uithuiszettingen. Verhuurders hebben geen enkele stok achter de deur wanneer een huurder weigert de huur te betalen of ernstige schade toebrengt aan de woning.

Het verbod druist regelrecht tegen het eigendomsrecht. Toch wordt het keer op keer verlengd door de paars-groene Brusselse regering. Voor de verhuurders is er geen enkele ondersteuning of begeleiding. 'In het begin van de coronacrisis was het verbod nog te rechtvaardigen', zegt Brussels parlements lid Mathias Vanden Borre. 'Maar de verliezen lopen intussen op. Dat kan gaan van een paar duizend tot meer dan 10.000 euro aan gemiste huurgelden.

Sommige linkse partijen gaan er blijkbaar van uit dat elke verhuurder per definitie een miljonair is.

De waarheid is genuanceerder: voor veel eigenaars zijn de extra huurinkomsten een noodzakelijke aanvulling op een beperkt loon of pensioen.'

Vanden Borre pleit voor een structurele oplossing die de rechten van zowel eigenaar als huurder respecteert. 'In Vlaanderen legt bevoegd minister Matthias Diependaele de focus op het vermijden van uithuiszettingen door de tussenkomst van een fonds en het OCMW, waarbij de huurder én verhuurder samen aan een oplossing werken. Brussel zou dat voorbeeld beter volgen.'

Mathias Vanden Borre

VLAAMS

OOK MENTAAL WELZIJN IS ARGUMENT VOOR OPENING SCHOLEN

Ondanks de sluiting van de scholen daalden de coronabesmettingen niet spectaculair tijdens de paaspauze. Onderwijs is dus niet de motor van de pandemie, maar het volgt wel de besmettingen in de maatschappij.

Toch besliste het overlegcomité van 14 april dat voltijds contactonderwijs ten vroegste mogelijk is vanaf 3 mei. Vlaams volksvertegenwoordiger Koen Daniëls wil dat er niet alleen rekening gehouden wordt met de cijfers van het aantal besmettingen, maar ook met het psychosociaal welzijn van de bevolking en de jeugd in het bijzonder. 'Onze jongeren lijden onder de pandemie en vooral bij het sluiten van de scholen', zegt Daniëls. Niet alleen vergroot de leerachterstand, ook hun mentale gezondheid gaat sterk achteruit. 'Door schoolsluitingen en afstandsonderwijs zien (kinder)artsen verontrustende evoluties: een sterke stijging van het aantal suïcidepogingen, angststoornissen, intrafamiliaal geweld en lusteloosheid. Ook daarom moet voltijds contactonderwijs mogelijk gemaakt worden.'

Koen Daniëls

NAVO VIERT 72 JAAR COLLECTIEVE VEILIGHEID

De Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) vierde op 4 april haar 72-jarige bestaan. De politieke en militaire alliantie werd na de Tweede Wereldoorlog in het leven geroepen in de context van het begin van de Koude Oorlog. België was een van de twaalf lidstaten die de veiligheid van de aangesloten naties wilden waarborgen met wederzijdse samenwerking en verdediging.

De NAVO staat bij het grote publiek vooral bekend om haar doctrine van collectieve veiligheid: een aanval tegen een lidstaat wordt gezien als een aanval tegen alle lidstaten. Minder bekend – maar minstens even belangrijk – is het *Partnership for Peace* (PfP). Daarmee ijvert de NAVO op een vreedzame en diplomatische manier voor een versterkte bilaterale (veiligheids)relatie met individuele derde partnerlanden. Het doel: de stabiliteit vergroten en het aantal bedreigingen verminderen.

In het licht van veranderende veiligheids-uitdagingen vindt in juni een grote top plaats

over het nieuwe project 'NAVO 2030': een reflectie over de toekomst van de alliantie, de politieke eensgezindheid en de militaire versterking van de samenwerking om het hoofd te bieden aan uitdagingen zoals terrorisme en cyberaanvallen, maar ook klimaatveranderingen.

Bondgenoten

Elke beslissing van de NAVO wordt met eenparigheid van stemmen genomen. Een symbool voor de gemeenschappelijke wil van alle lidstaten. Nog een leuk wist-je-datje als teken van de eenduidigheid is het feit dat iedereen wel het NAVO-spellingsalfabet kent: Alfa, Bravo, Charlie, ...

Intussen telt de NAVO dertig bondgenoten. Bondgenoten, ja, maar dat wil niet zeggen dat er geen spanningen heersen. Denk maar aan de woelige relatie tussen Frankrijk en Turkije over Libië, of de VS die al decennialang wijzen op hun onevenredige nationale bijdrage in de defensie-uitgaven en (terecht) een grotere inspanning eisen van de andere NAVO-lidstaten.

Kneusje van de klas

In 2014 werd overeengekomen om de militaire uitgaven van de lidstaten tegen 2024 te verhogen tot twee procent van het bruto binnenlands product. België hinkt al jaren achterop en zal die zogenaamde twee-procentnorm op het einde van de legislatuur ook niet halen. Dit land stelt zich dan ook weinig solidair op. Toch draagt de NAVO ook aan onze eigen veiligheid bij. Zij doet dat niet alleen door van dichtbij de dialoog met Rusland te monitoren om een escalatie van de veiligheidssituatie in Oekraïne te vermijden. Maar ook door te blijven inzetten op antiterrorisme-operaties. Desondanks blijft een van de stichtende landen het kneusje van de klas.

Defensie is de afgelopen jaren vaak onze beste verzekering gebleken. Ook tijdens de pandemie werd er weer veel gevraagd van ons leger, terwijl de organisatie op haar tandvlees zit. Dat kan zo niet langer. We moeten nu, zoals de NAVO van ons verlangt, investeren in ons leger. Anders wordt deze gezondheids-crisis ook een veiligheids-crisis. ■

De weg van Anneleen Van Bossuyt

Student in Gent en Rennes

Deze foto is genomen in de Vooruit. Na haar studie rechten in Gent trekt Anneleen een jaar naar Rennes in Frankrijk voor een gespecialiseerde opleiding Europees recht.

Gentenaar

Anneleen is geboren en getogen in Gent. 'Mama en papa wilden drie kinderen, maar ik telde voor twee, zeiden ze altijd. Dus hielden ze het bij twee.'

Frieda Brepoels

Als assistent in het Europees Instituut Rechtsfaculteit UGent. 'Tijdens de voorstelling van een boek dat ik schreef over Europa ontmoette ik Frieda Brepoels. Frieda vroeg of ik adviseur wilde worden in de nog op te richten studiedienst van de partij.'

N-VA-studiedienst

Als adviseur Europa en Buitenland op de studiedienst werkt Anneleen onder meer mee aan het confederalismecongres en de regeringsonderhandelingen van 2014.

Commissievoorzitter

In 2015 volgt Anneleen Louis Ide op als Europees Parlementslid. Ze zetelt in de commissie Onderzoek, Industrie en Energie, en in de commissie Interne Markt en Consumentenbescherming. Van die laatste wordt ze ook voorzitter, als jongste vrouw ooit.

Gemeenteraad

Anneleen in thuishaven Gent, waar ze bij de lokale verkiezingen van oktober 2018 lijsttrekker is. Vandaag is Anneleen fractievoorzitter in de gemeenteraad.

Verkozen in de Kamer

Sinds 2019 legt Anneleen de paars-groene regering het vuur aan de schenen in de commissie Buitenlandse Betrekkingen, waar ze het Europese beleid opvolgt, en in de commissie Economie.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Veerle Vanden Daelen,
adjunct-directeur Kazerne Dossin

‘STEREOTYPEN VERGIFTIGEN DE SAMENLEVING’

‘In Kazerne Dossin
besef je elke dag
opnieuw wat de
impact van een
genocide is’

Veerle Vanden Daelen is curator van de tentoonstelling #FakeImages.

Wat is de link tussen gevaarlijke stereotypen, de Holocaust en de wereld vandaag? En hoe wapen je je tegen *fake news*? LEO vroeg het aan Veerle Vanden Daelen, adjunct-directeur in Kazerne Dossin in Mechelen en curator van de tentoonstelling #FakeImages, die daar nog tot december loopt.

Waarover gaat de tentoonstelling #FakeImages?

#FakeImages toont anti-semitische beelden door de eeuwen heen, met een sterke focus op propaganda voor en tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het historische luik is gebaseerd op de collectie van Arthur Langerman, een Belgische Holocaustoverlevende wiens ouders via de Dossinkazerne gedeporteerd werden. Zijn vader

overleefde de kampen niet, zijn moeder kwam zwaar getraumatiseerd terug. Het Eichmann-proces in 1961 was de aanleiding voor Arthur om een verzameling antisemitische tekeningen, affiches en voorwerpen aan te leggen. Zijn collectie is een rechtstreeks gevolg van de gruwel van de Jodenuitroeiing. Ze is een van de grootste in de wereld en vormt de basis van het historische luik van de tentoonstelling.

‘Kazerne Dossin vindt het bijzonder belangrijk om deze collectie te tonen en de geschiedenis van het antisemitisme te duiden. Maar #FakeImages doet meer dan dat, want stereotiepe denkbeelden en samenzweringstheorieën zijn niet verdwenen. Daarom gaat #FakeImages ook in op stereotiepe denkbeelden en samenzweringstheorieën tegen Joden, Roma, migranten, LGBTQIA+ of andere

groepen vandaag. Die stereotypen vergiftigen de samenleving. We hopen met de tentoonstelling een steentje bij te dragen om discriminatie en racisme uit onze samenleving te bannen.’

Hoe legt #FakeImages de link tussen Jodenhaat uit de voorbije eeuwen en de actualiteit?

‘In deze tijden van *fake news* herkent iedereen wel iets in de actuele voorbeelden en uitdagingen, waardoor je je aangesproken voelt en benieuwd bent naar hoe die mechanismen werken. Op die manier verbindt de actuele invalshoek onze leefwereld met de historische stukken die we tonen. De getoonde antisemitische propaganda maakte handig gebruik van stereotypering en complotdenken en werd mee ingezet in een genocide van ongeziene proportie. Overigens is antisemitisme niet

‘Ga eens na hoeveel mensen je kent die er een totaal andere politieke overtuiging dan jezelf op nahouden’

verdwenen na de Holocaust. Het blijft jammer genoeg een actueel onderwerp.’

‘Daarnaast blijven we geconfronteerd worden met andere vormen van discriminatie, uitsluiting en racisme. Met de tentoonstelling leggen we bloot hoe dat soort beeldvorming ontstaat en welke mechanismen een grote impact hebben op onze hedendaagse denkbeelden en maatschappij. Bij Kazerne Dossin beseffen we elke dag opnieuw wat de impact van een genocide is. ‘Nooit meer’ betekent mechanismen analyseren en durven actualiseren.’

Hoe kunnen we ons wapenen tegen ‘fake news’?

‘Eerst en vooral door zelf kritisch en bewust na te denken: wie stuurt de boodschap met welk doel? Vertrouw op *factcheckers* en voel je verantwoordelijk voor wat je deelt. Wees je zoveel mogelijk bewust van je eigen positie, van je eigen (filter)bubbel. Ga eens na hoeveel mensen je kent die er een totaal andere politieke overtuiging of totaal ander wereldbeeld dan jezelf op nahouden. Hoeveel kans heb je dan om bijvoorbeeld via Facebook een andere overtuiging dan de jouwe te horen? Door slechts een deel van de werkelijkheid te horen of te zien, kan die immers ook verdraaid worden. Dat heet *framing*. Het is dus belangrijk niet alleen na te gaan welke elementen je hoort en ziet, maar ook welke mogelijk niet in het nieuwsbericht aan bod of in beeld kwamen.’

Wat wil #FakeImages bereiken bij de bezoeker?

‘In de tentoonstelling ontdek je in vier interactieve opstellingen hoe je vanuit

actuele voorbeelden tijdloze mechanismen zoals stereotypen, vooroordelen, racisme, misleiding zoals propaganda of *fake news*, en humor kan doorprikken.’

‘De hele tentoonstelling is doorvlochten met mechanismen van toen en vandaag. Ze nodigt alle bezoekers uit om ze te leren kennen en zo beter te begrijpen hoe ze functioneren en hoe je ermee kan omgaan. Aan de hand van actuele voorbeelden laten ze ons inzien hoe propaganda, complottheorieën, *framing* en *fake news* opgezet zijn en waarom we er zo gevoelig, zo vatbaar voor zijn. Je daarvan bewust zijn, dat *zién*, is een heel belangrijke eerste stap. Je er niet door laten meeslepen, niet vervallen in wij-zijdenken, bijvoorbeeld over vluchtelingen of migratie, en je gedrag er niet door laten bepalen, is een stap die ieder vervolgens voor zichzelf kan zetten. Wij reiken de voorbeelden aan, zetten aan tot nadenken. De volgende stappen zijn aan de bezoeker zelf.’ ■

Veerle Vanden Daelen is doctor in de geschiedenis. Ze is adjunct-directeur en coördinator Collecties & Onderzoek bij Kazerne Dossin: Memoriaal, Museum en Onderzoekscentrum over Holocaust en Mensenrechten. Meer informatie over de tentoonstelling #FakeImages vindt u op www.fakeimages.be en op bladzijde 30 van dit magazine.

Tijdens de ‘nationale’ staking van eind maart lag het aantal werkwilligen in essentiële functies bij de NMBS beduidend lager in Wallonië (55 procent) dan in Vlaanderen (73 procent). ‘Alles is communautair, ook stakingen bij het spoor’, merkte Kamerlid Tomas Roggeman op.

‘C’est comme ça’, tweette Sven Gatz (Open Vld) als reactie op een klacht over de gebrekkige kennis van het Nederlands bij de Brusselse politie. Kamerlid Sigrid Goethals toonde zich – samen met vele Vlamingen – niet opgezet met die respectloze reactie van de Brusselse minister van Meertaligheid.

Respect noch excuses zagen we ook bij minister van Binnenlandse Zaken Annelies Verlinden (CD&V), die zonder mondmasker in een sporthal deelnam aan een sporttest van de politie. Blijkbaar gelden de coronaregels niet voor iedereen, mevrouw de minister?

‘Een historische stap richting 100 procent hernieuwbare energie.’ Met die woorden verkocht Groen-minister Tinne Van der Straeten de beslissing om CO₂-uitstotende gascentrales te bouwen. Goed geprobeerd. Maar België is zo wel het enige land in Europa dat in 2030 meer elektriciteit uit fossiele brandstoffen zal halen dan vandaag.

'België heeft van de Brusselaar een vreemde in eigen stad gemaakt'

VOORMALIG BRUSSELS PARLEMENTSLID PAUL DE RIDDER BESTUDEERT DE RECHTVAARDIGE RECHTERS

Hij was de allereerste N-VA'er in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement. Hij begrijpt als geen ander dat de provincie Antwerpen in feite een stukje Brabant is. En sinds 2014 woont hij in het mooie Firenze, waar hij zich wijdt aan het Lam Gods. LEO vroeg hoe het nog gaat met Paul De Ridder (72).

In de geschiedenis van de N-VA neemt Paul De Ridder een bijzondere plek in. In 2009 wordt hij als eerste N-VA'er verkozen in het Brussels parlement. 'Sinds 1977 bracht ik de *Brusselse boodschap* als gewone burger, onder meer op TV Brussel, de voorganger van BRUZZ, en in talloze lezingen en rondleidingen. In 2009 overtuigde wijlen professor

Robert Senelle mij om het voorstel van Bart De Wever te aanvaarden om de N-VA-lijst in Brussel te trekken. Dankzij mijn Brusselse profiel heb ik de weg bereid voor anderen. In 2009 behaalde de N-VA één zetel. Na vijf jaar groeide die ene zetel aan tot drie.'

Dat Paul bij de N-VA terechtkwam, is geen toeval. 'Mijn grootvader Jozef De Ridder was zelfstandig landbouwer en daensist. Zijn kinderen, onder wie mijn vader Rik De Ridder, gaven die sociale en nationale beweging verder door. Jozef, mijn oudste broer, was VU-gemeenteraadslid en schepen in Dilbeek, onder burgemeester Jef Valkeniers.'

Als Brusselaar en Brabander werd Paul De Ridder naar eigen zeggen sterk beïnvloed door de 18de-eeuwse vader van de Nederlandse Beweging, Jan Baptist Verlooy. 'Die kwam uit Brabant, meer bepaald Houtvenne bij Westerlo. Terloops: de zogenaamde provincie Antwerpen is in feite Midden-Brabant en sluit aan bij de provincie Noord-Brabant in Nederland. Net als Verlooy voel ik mij verantwoordelijk voor mijn Nederlandse volk en in eerste instantie voor het zuidelijke deel ervan. Dat Zuiden maakt – door de wisselvalligheid van de geschiedenis – sinds 1830 deel uit van de staat België. Die omvat overigens maar een deel van Limburg, Vlaanderen en Brabant. Inderdaad! Want het andere deel van Limburg, Brabant en Vlaanderen ligt in de staat Nederland. Dat vormt geen probleem, want die staat handhaaft onze taal en cultuur. Maar voor het zuidelijkste deel van Vlaanderen is dat niet het geval. Dat wordt sinds de 17de eeuw bezet door Frankrijk.'

1

2

1. Al meer dan 40 jaar legt Paul De Ridder met grote gedrevenheid Brussel uit. Hier in Knack in 1988.

2. Op campagne met Karl Vanlouwe. 'Met mijn Brusselse profiel heb ik de weg bereid voor anderen.'

3. Met Robert Senelle in de Albertina, de Koninklijke Bibliotheek. 'Senelle overtuigde mij om het aanbod van de N-VA te aanvaarden om op de lijst te staan.'

4. Paul De Ridder was in 2009 de eerste N-VA'er in het Brussels parlement.

3

4

'België heeft Brussel verfranst en niet omgekeerd'

Paul beschouwt het als zijn 'verdomde plicht' om als Brusselaar Brussel te promoten en uit te leggen. 'Ik weet als historicus welke enorme bijdrage mijn stad in de loop der eeuwen geleverd heeft aan onze Nederlandse cultuur. En ik revolteer tegen het onrecht dat het Belgische regime mijn Brussel berokkend heeft. In 1788, op de vooravond van de Franse bezetting, was Brussel voor 95 procent Nederlandstalig. Onder sociale druk, schijnheilig vermomd als *liberté des langues*, verfranste niet alleen Brussel-Stad, maar ook 21 gemeenten errond. België heeft Brussel verfranst en niet omgekeerd! Door massale inwijking van Walen en Fransen werden de Brusselaars tot vreemden in hun eigen

stad gemaakt. Buitenlanders reageren verbijsterd als ik dat vertel.'

Ongeloof

Na het einde van zijn parlementair mandaat in 2014 verhuisde Paul naar Firenze. Beïnvloedt de afstand zijn blik op Brussel en België? 'Een stad staat niet op zichzelf. Ze leeft van en door haar ommeland. Dat was ook in Brussel eeuwenlang het geval. De Franse bezetting en het Belgische regime hebben die harmonie verbroken. Met alle rampzalige gevolgen van dien. Wanneer ik Florentijnen vertel dat de liederen die in Brussel nu de macht hebben zich afzetten tegen het Brabantse ommeland en het Nederlands verachten, dan geloven zij mij niet. 'Paolo stai scherzando!' – 'Paul, ge zijt met onze kop aan het lachen!' Zij kunnen zich niet voorstellen dat Firenze zich zou afzetten tegen Toscane, bakermat van het Italiaans, en tegen ... Italië.'

In Italië wijdt Paul zich aan een

bijzonder onderwerp: het Lam Gods. In 2020 verscheen een eerste boek van zijn hand over de verdwenen panelen van de *Rechtvaardige Rechters*. In juli publiceert de Vlaamse Club voor Kunsten, Wetenschappen en Letteren een tweede boek: *Twee Brusselaars ijveren voor de terugkeer van de Rechtvaardige Rechters*. Die tweede Brusselaar is Robert Senelle. 'Ik heb in 2002 de rijke bibliotheek van die grondwetspecialist overgebracht naar de Koninklijke Bibliotheek in Brussel. Senelle heeft mij daarna meegedeeld dat de *Rechtvaardige Rechters* nog steeds bestaan en in perfecte staat zijn. Ik heb hem tot zijn dood op 13 februari 2013 bijgestaan om die zaak in der minne te regelen. Ik ben in Firenze nog dagelijks bezig met dat dossier.' ■

Wie nu al wil intekenen op het tweede boek over de Rechtvaardige Rechters van Paul De Ridder, kan dat doen met een bericht aan uitgeverij@vlaamseclub.be.

1

2

1 KRIS VAN DIJCK NIEUWE VOORZITTER PARTIJRAAD

De partijraad verkoos op zaterdag 24 april Vlaams Parlementslid Kris Van Dijck als zijn nieuwe voorzitter. Kris volgt Veerle Geerinckx op, die het maximum van twee termijnen als partijraadsvoorzitter achter de rug heeft. Jeroen Tiebout werd verkozen als ondervoorzitter. In het dagelijks bestuur van de N-VA blijft Eddy Vermoesen penningmeester.

Ook de verschillende commissies van de partijraad werden ingevuld:

- comité van toezicht: Lieve Truyman (voorzitter), Philip Roosen, Eddy Schelfhout en Marc Degroote;
- statutencommissie: Piet Lombaerts (voorzitter), Andries Gryffroy, Stijn 'Adhemar' Vandamme,

Wim Van der Donckt en Johan Billiet;

- verzoenings- en tuchtcommissie: Jo Van Hoorebeke (voorzitter).

De leden van de V&T-commissie werden via loting aangeduid.

2 STEUN KOM OP TEGEN KANKER

Ook dit jaar zette de N-VA mee de schouders onder de 1.000 km voor Kom op tegen Kanker. In het voorbije hemelvaartweekend fietsten zestien groepjes van N-VA-parlementsliden en -medewerkers een aangepaste versie van de traditionele 1.000 km. Dat deden ze in alle veiligheid met hun eigen bubbel. Op de foto ziet u Vlaams Parlementslid Andries Gryffroy, de peter

van de actie, die ook de voorbije jaren altijd meefietste.

U kan nog altijd uw steentje bijdragen en onze fietsers sponsoren met een rechtstreekse gift aan Kom op tegen Kanker op het rekeningnummer BE14 7331 9999 9983 en met vermelding van 'GIFT' plus de negencijferige code van het N-VA-team: 170043275. Vanaf 40 euro per jaar is uw gift fiscaal aftrekbaar.

3 CITIUS, ALTIUS, FORTIUS

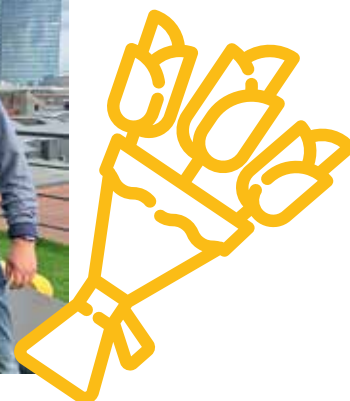
'De oude leeuw heeft de jonge haan opgegeten.' Met die woorden versloeg partijvoorzitter Bart De Wever de vijftien jaar jongere MR-voorzitter Georges-Louis Bouchez

3

4

5

in het Play 4-programma *De Container Cup*. Opvallend waren niet alleen de verbetering en wilskracht van onze voorzitter. Ook zijn blitse T-shirt viel op: een eigen creatie met het opschrift *citius, altius, fortius* (sneller, hoger, sterker) en bijhorende leeuwencartootjes.

Wilt u zich net als Bart De Wever een sterke gladiator voelen? Koop dan snel het gele sportshirt in de webwinkel van de N-VA, want de voorraad is beperkt. De opbrengst gaat integraal naar Kom op tegen Kanker.

4 MARIE ROOS MET PENSOEN

Op een online personeelsvergadering zetten de medewerkers van het N-VA-partijsecretariaat boekhoudster Marie Roos Maes

digitaal in de bloemetjes. Na liefst 41 jaar dienst bij de Volksunie en de N-VA gaat zij met pensioen. De warme videogetuigenissen van voormalige collega's en huidige partijtoppers schetsten een mooi beeld van een heel gewaardeerde medewerkster.

De échte bloemen kreeg Marie Roos uit handen van directeur Piet De Zaeger en haar collega-boekhouder Christophe Vanderheyden (*rechts op de foto*). Het ga je goed, Marie Roos!

5 ROZE MARS

Onder het motto 'Red je borsten met je benen' doen achtendertig medewerkers van het partijsecretariaat deze maand

mee met de Roze Mars ten voordele van Pink Ribbon. Samen gaan ze de uitdaging aan om van 1 tot 31 mei elke dag minstens 10.000 stappen te zetten in de strijd tegen borstkanker en vóór meer lichaamsbeweging.

En natuurlijk ook omdat ze op het partijsecretariaat – net als Bart De Wever – van wat gezonde competitie houden. De groep medewerkers is ingedeeld in drie teams die het tegen elkaar opnemen. In een groepschat delen ze niet alleen tips en updates maar leggen ze elkaar dus ook het vuur aan de schenen.

Meer info: www.derozemars.be

Veerle Geerinckx was voorzitter van de partijraad en is nu verkozen in het partijbestuur

‘Ik geloof heel sterk in de interne democratie van de partij’

Ze was twee termijnen voorzitter van de partijraad. Voordien was ze ook al ondervoorzitter. Nu is ze met de hoogste score van alle kandidaten verkozen in het partijbestuur. Allemaal vrijwillige en onbezoldigde mandaten. LEO sprak met Veerle Geerinckx (47) over interne democratie, over te laat komen en over leren voeten.

Voor Veerle is de partijraad een belangrijke ontmoetingsplek tussen het lokale en het bovenlokale. ‘De partijraad is een barometer waarmee de partij de onderstroom aanvoelt. Voor een partij is het heel belangrijk om te weten wat er leeft bij de achterban. Ik ben in 2011 in de partijraad gegaan om te bewaken dat de lokale stem sterk bleef binnen de partij. Dat was en is mijn ambitie.’

In de partijraad – na het ledencongres het hoogste partijorgaan – zitten vrijwilligers naast toppers, ministers en parlementsleden. Durft iedereen daar zijn mond open te doen? ‘Mensen moeten zich aangemoedigd voelen om te durven spreken. Ministers komen daar hun beleid verdedigen en het is moeilijk om daar direct op te reageren. Maar er is wel een grote spreekvrijheid. Ik heb dat als voorzitter ook altijd willen uitstralen: we zijn onder ons, dus spreek maar.’

Genoeg geklapt

Ook Veerle zelf is met de tijd gegroeid in haar rol. ‘Zeggen *Voorzitter Bart De Wever, je hebt genoeg geklapt, we moeten*

onze agenda bewaken, dat is in het begin moeilijk. Maar op de duur durfde ik dat. Het was ook mijn job om op de tijd te letten. Dat was een uitdaging en ik was altijd trots wanneer we op tijd afronden en iedereen toch had kunnen spreken.’

‘De vijftien vrijwilligers in het partijbestuur bekijken dingen vanop een grotere afstand’

Toen ze pas voorzitter was, voerde Veerle snel een stoutmoedige verandering door. ‘Bij de start van de partijraad moest iedereen zijn stembriefje vooraan komen halen. De eerste 20 minuten was dat een *gedasjter* en een getreuzel. Ik heb toen gezegd: dat moet buiten de vergaderzaal. Bij de start van de vergadering halen we de overgebleven kaarten naar binnen. Wie te laat is, moet dan zijn kaart vooraan komen halen. In het zicht van iedereen! Sommigen komen die dan niet meer halen, hé. Wanneer er een stemming is, vragen we: ‘Heeft iedereen zijn stemkaart? Er liggen er hier nog.’ Dan zie je de laatkomers snel hun kaart komen halen. Ik hou daarvan, van zo wat *nudging*. Een subtiel duwtje in de goede richting.’

In de partijraad wordt echt geluisterd, merkt Veerle op. ‘Bart De Wever vindt dat heel belangrijk en dat voel je. Daarom is de partijraad zo’n goede barometer. Wanneer er over een dossier nog veel onduidelijkheid is en mensen vragen stellen die gaan van volledig pro naar volledig contra, dan voel je: dit dossier is nog niet klaar. Als er daarentegen duidelijk eensgezindheid bestaat over een richting, dan komt dat er ook uit.’

Sterk helikopterzicht

Vandaag is Veerle geen voorzitter van de partijraad meer. Twee termijnen is het maximaal toegestaan. Terugblikkend ziet ze één zaak erbovenuit springen. ‘Het congres voor toetreding tot de Vlaamse Regering in 2019 is zowat het mooiste moment dat ik heb mogen meemaken. De kandidaat-minister-president die een mandaat vraagt aan die grote groep: dat vind ik een heel mooi systeem. Ik heb het voorrecht gehad om zo’n congres te mogen voorzitten, jammer genoeg maar één keer.’

Nu zit Veerle nog in het partijbestuur, dat praktisch elke maandag bijeenkomt. Daarin zit ze samen met de andere veertien vrijwilligers uit de partijraad naast ministers, vertegenwoordigers uit de parlementen, de voorzitter en de ondervoorzitters, en de partijdirecteur. ‘In het partijbestuur gaat het meer over bovenlokale problemen en minder over de lokale werking. In het partijbestuur worden de dingen bij hun naam genoemd. Daar wordt echt open gesproken, weliswaar altijd beleefd en

in vertrouwen. Die vertrouwelijkheid is bijzonder belangrijk. Mijn persoonlijke ervaring met Bart De Wever is dat hij benoemt wat hem stoort. Dat apprecieer ik enorm. Bart heeft een heel sterk helikopterzicht. Meestal. En wanneer hij iets niet ziet, dan vraagt hij het.'

Gezond spanningsveld

De vijftien vrijwilligers hebben één groot voordeel ten opzichte van de verkozenen, meent Veerle. 'Wij bekijken dingen vanop een grotere afstand. Soms zijn zij zo ondergedompeld in hun stressbubbel, dan is het wel goed dat iemand die daar meer buiten staat kan zeggen: het is allemaal zo slecht niet. Omgekeerd ook: dan zijn zij helemaal *chill* en moet je zeggen: hallo, onze achterban is bezorgd. Die wisselwerking en dat spanningsveld vind ik wel gezond.'

De spanning rond de regerings- onderhandelingen vorige zomer liet zich voelen in zowel partijraad als partijbestuur. 'Dan voel je een vibratie door de zaal lopen. Maar dan denk ik: ja, het verkiezingsresultaat viel tegen. Maar herinner je dat we vroeger een reus op lemen voeten waren: sterk vertegenwoordigd in de parlementen, maar zonder sterke lokale verankering. Intussen is dat helemaal anders en staan we lokaal wél sterk. Dat mogen we niet vergeten. Onze lemen voeten zijn sterke voeten geworden. Gebruik ze!'

Zowat elke maandag partijbestuur en één zaterdag per maand partijraad, dat is niet min. Zeker niet als je zoals Veerle burgemeester bent (*van Zemst, red.*). 'Evident is dat niet. Maar ik doe dat graag. Ik geloof heel sterk in die interne democratie. Anders zou ik er als kleine garnaal mijn tijd niet zo lang ingestoken hebben.' ■

MEER WAARDE

De Lage Landen

Dit voorjaar verscheen het prachtig vormgegeven boek *De Lage Landen. Een geschiedenis voor vandaag* van Ons Erfdeel vzw. Met het boek gidsen historici Henk te Velde, Judith Pollmann en Marnix Beyen u deskundig en enthousiast door zes eeuwen geschiedenis van Nederland en Vlaanderen.

Uit deze nieuwe blik op de rijke politieke geschiedenis van de Lage Landen blijkt dat de politieke culturen van Nederland en België teruggaan op een gedeelde traditie. Hoe kregen die politieke culturen vorm? Waar liggen de onderlinge verschillen, hoe gaan beide gebieden daarmee om en wat betekent dat vandaag? Het boek onderzoekt hoe er in de afgelopen zes eeuwen verschillende oplossingen groeiden voor die samenwerking.

De Lage Landen. Een geschiedenis voor vandaag is verkrijgbaar tegen 25 euro (of 15 euro voor het e-book) in de webwinkel van www.de-lage-landen.com en in uw lokale boekhandel.

Vlaanderen betaalt

Dertien jaar geleden toonde wijlen prof. Juul J. Hannes aan dat er nooit fiscale transfers geweest zijn van zuid naar noord. Vlaams belastinggeld vloeit al sinds 1830 ononderbroken naar Wallonië. Vandaag is dat niet anders, al gaat het om andere bedragen. Moet je bijvoorbeeld de schuldaflossing incalculeren, zoals prof. Geert Jennes meent? En welke cijfers circuleren er? Trends-journalist Alain Mouton volgt de materie al 25 jaar en brengt ze allemaal in kaart. Hoofdeconoom Didier Paquet van het Waalse studiecentrum Institut Destrée, tot slot, zoekt uit hoe Wallonië de kloof kan overbruggen om Vlaanderen in te halen.

Vlaanderen betaalt is een actualisering van het destijds baanbrekende boek *De mythe van de omgekeerde transfers* van prof. Juul J. Hannes, aangevuld met essays van de hierboven vernoemde experts. Bestel uw exemplaar met tien procent korting op boeken.doorbraak.be/ **Vlaanderenbetaalt** met de code **NVA_C2hB9trsr**

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: 'Hoe heet de denkgroep die het door prof. Hannes ondertekende *Manifest voor een zelfstandig Vlaanderen in Europa*

schreef?' Stuur uw antwoord voor 4 juni naar LEO@n-va.be of naar N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

FC De Criminelen

Sommige voetballers zijn geen lieverdjes. Ook niet naast het veld. Daar durven ze weleens buiten de lijnen kleuren met gokken, mishandelen, valsmunterij, witwassen, zakkenrollen, cokedeals, afpersingen en ontvoeringen. Tot zelfs regelrechte moord en doodslag! Voetballers die niet alleen blessures, maar zelfs hun eigen dood faken; hun maitresse in stukken hakken en aan de honden voeren of terechtgesteld worden als landverrader. Zelfs internationale oorlogen zijn begonnen door een voetbalwedstrijd.

Joost Houtman, sinds begin dit jaar ook columnist in LEO, neemt in zijn unieke stijl de belangrijkste bijzaak ter wereld op de korrel. Kortom, de ideale lectuur ter voorbereiding van het EK voetbal dat volgende maand van start gaat. *FC De Criminelen* is een volledig herwerkte versie van én een vervolg op *Het foute elftal* (2012) en wordt uitgegeven door uitgeverij Vrijdag.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: 'Voor welke voetbalploeg supportert Joost Houtman?'

Stuur uw antwoord voor 4 juni naar LEO@n-va.be of naar N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

#FakeImages

Dagelijks komen duizenden berichten en beelden op ons af. Ze overspoelen ons via sociale media, televisie en de gedrukte pers. Maar vertellen ze altijd de waarheid? *Fake images* zijn soms onschuldig, maar soms ook erg gevaarlijk. In Kazerne Dossin in Mechelen loopt nog tot 7 december #Fakelmages, een tijdelijke tentoonstelling over dat thema. De tentoonstelling legt bloot hoe *fake images* ontstaan en welke impact ze kunnen hebben op onze hedendaagse denkbeelden. In vier interactieve opstellingen ontdekt u vanuit actuele voorbeelden hoe u tijdloze mechanismen zoals stereotypen, vooroordelen, racisme, misleiding en humor kan doorprikken.

LEO sprak naar aanleiding van de tentoonstelling met curator Veerle Vanden Daelen voor de rubriek Buitenwacht (zie blz. 22-23). Alle praktische informatie over #Fakelmages en Kazerne Dossin vindt u op www.fakeimages.be en www.kazernedossin.eu.

Het juiste antwoord op de wedstrijdsvragen en de winnaars vindt u telkens terug op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAT MAAKT ANDORREZEN ZO ANDORREES?

De vrede zij met u

Dwergstaat Andorra, gelegen in de oostelijke Pyreneeën, is een bergstaat. Het 467 vierkante kilometer kleine Andorra is de hoogst gelegen staat van Europa. Hoofdstad Andorra la Vella ligt maar liefst 1.023 meter boven zeeniveau. De Pic de Comapedrosa piekt daar met zijn 2.946 meter nog heerlijk bovenuit. De Andorrezers zijn dan wel niet met veel – het Antwerpse district Deurne telt meer inwoners –, ze zijn wel heel gelukkig. De gemiddelde levensverwachting ligt met 82,9 jaar een pak hoger dan die van de rest van Europa. Omdat Andorra een belastingparadijs is? Dat stemt weliswaar de portemonnee tevree, maar is nu ook weer niet zo zaligmakend. En aan de bloeiende tabaksindustrie zal het ook wel niet liggen. Nee, dan ligt het onzes inziens toch eerder aan het vredevolle karakter van het landje. Immers, Andorra heeft al 800 jaar geen enkele oorlog meer gekend. Het is in geen eeuwigheid op oorlogspad geweest, noch zelf bezet geweest, tenzij de jaarlijkse toestroom van (winter-)toeristen wordt meegerekend. Zouden er trouwens veel landen zijn die jaarlijks het honderdtwintigvoudige van hun eigen inwonersaantal verwerken?

Net aan de lieve vrede dankt Andorra zijn bestaan ... en bestaansrecht. Het was Karel de Grote die Andorra als bufferstaat in het leven riep om de plaatselijke bevolking te bedanken voor haar strijd tegen de Moren, die alzo de toegang tot christelijk Frankrijk verhinderd zagen. Zijn kleinzoon, Karel de Kale, benoemde op zijn beurt Sunier I, de graaf van Urgell, tot heerser van Andorra. Diens kleinzoon droeg het land op zijn beurt over aan het bisdom van Urgell, vandaag gelegen in Spanje. Die geestelijke overheid vond dat er weinig heil zat in de boodschap 'vrede zij

met u' en begon een robbertje te vechten met het graafschap Foix, aan de andere, Franse, kant van de Pyreneeën. Dat conflict eindigde in 1278 met het besluit de soevereiniteit tussen beide te delen. Het gevolg? Andorra is een co-vorstendom. Een co-prinsendom om precies te zijn, met vandaag Emmanuel Macron, de Franse president, en Joan Enric Vives i Sicília, de katholieke bisschop van de Spaanse stad La Seu d'Urgell, aan het hoofd. Die laatste is dan weer benoemd door de leider van nog een ander land, Vaticaanstad. Geen van beide prinses woont trouwens in Andorra.

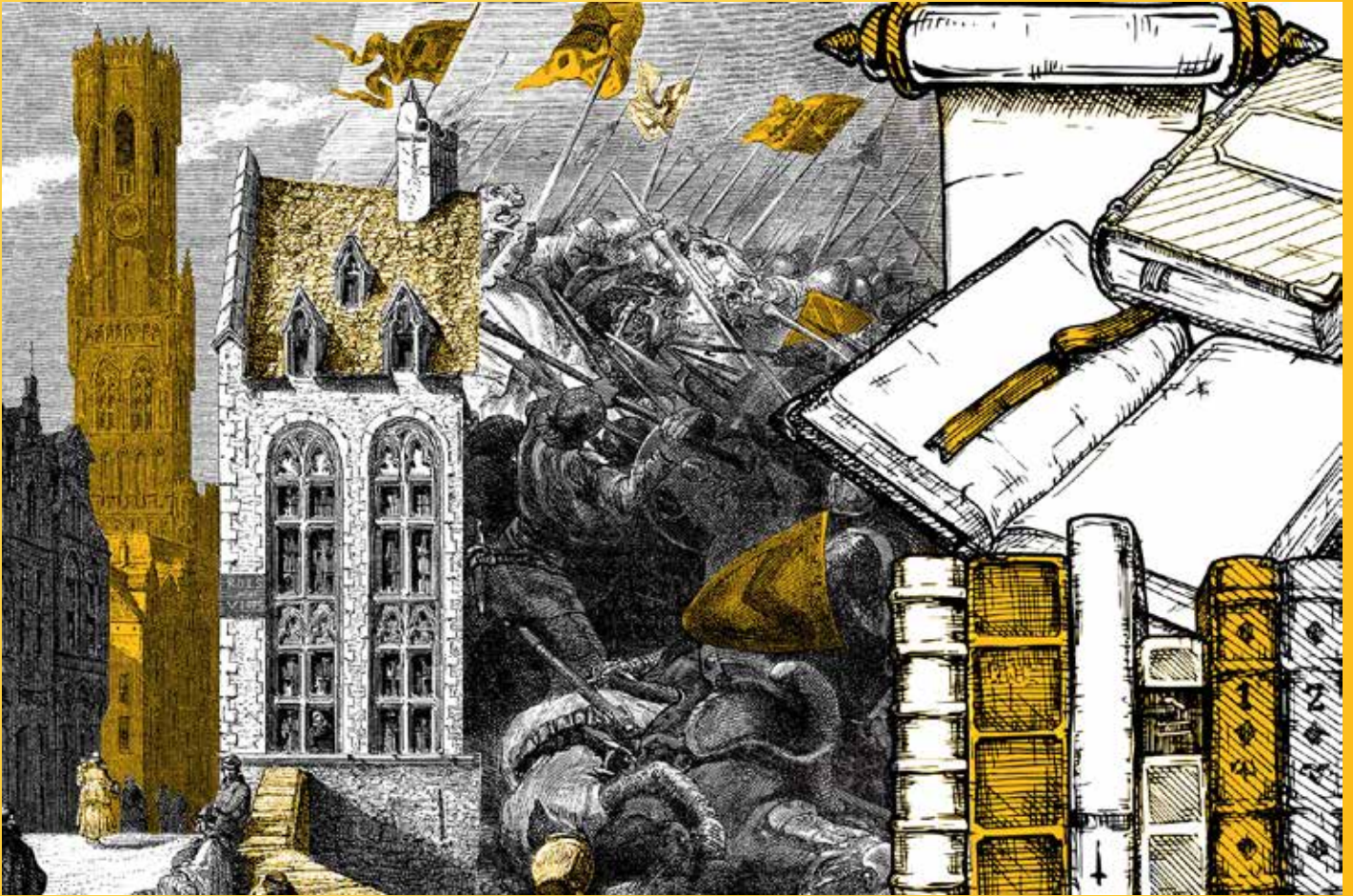
Catalaan zien komen!

De politieke macht zit bij de Consell General de les Valls, de eenkamerige en 28 zetels tellende Algemene Raad van de Valleiën. Zij creëert de wetgeving voor de Andorrezers, die bovendien een minderheid in hun eigen land vormen. Slechts een derde van de inwoners draagt de Andorrese nationaliteit. Even absurd als de poging tot staatsgreep die de Russische charlatan Boris Skossyreff in 1934 ondernam. Hij riep zichzelf vanuit het niets uit tot vorst Boris I en verklaarde meteen ook de oorlog aan de bisschop van Urgell. Het leverde Balorige Boris buiten hoongelach een internering in Spanje op.

Het wordt nog absurder als we het over de – enige – officiële taal hebben. Dat is het Catalaans. Dat kan zelfs de aangrenzende Spaanse autonome regio Catalonië niet zeggen! Een land met een taal waarop het buurland jaloers is! Een land met een vlag die een combinatie is van de buurlanden: verticaal gestreept blauw, geel, rood (Frankrijk gemixt met Spanje) met daarin de wapenschilden van Catalonië en het graafschap Foix! Volledig door de Europese Unie omgeven, maar er geen lid van! De euro gebruikend, maar geen lid van de muntunie! Een land waar je binnen in openbare gebouwen nog mag roken! En met een nationale voetbalploeg die letterlijk nooit wint! Het echte Absurdistan? Dat is Andorra! Een mens zou zich voor minder terugtrekken in de bergen, zich nergens meer druk om maken en heel gelukkig oud worden. Waarom de Andorrezers zo Andorrees zijn? Joost mag het weten!

ZOUDEN ER VEEL LANDEN ZIJN DIE JAARLIJKS HET 120-VOUDIGE VAN HUN EIGEN INWONERSAANTAL VERWERKEN?

Joost Houtman is auteur van o.a. *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Hij werkt volop aan een opvolger in deze reeks met Frankrijk als lijdend voorwerp. Houtman is geen lid van de N-VA en schrijft deze column in alle onafhankelijkheid.

STADSRECHTEN

Waarborg van stedelijke autonomie

Stadsrechten of stadskeuren zijn voorrechten die werden toegekend aan jonge steden of nederzettingen in ruil voor trouw aan een landvorst. In Vlaanderen werden de eerste stadsrechten in de twaalfde eeuw toegekend.

De keure was in feite een autonomiekwestie. De jonge stad kreeg rechterlijke, wetgevende, fiscale en/of militaire autonomie op voorwaarde dat ze bepaalde, onderhandelde verplichtingen nakwam aan de vorst. Denk aan het recht op stadsmuren, een markt te houden, eigen geld te slaan, tol te heffen, eigen stadsbestuurders aan te stellen en eigen rechtspraak te organiseren.

Stadsrechten vormen een belangrijke stap in de evolutie van de rechtspraak in feodaal Europa. Stedelingen konden hun zaak bepleiten voor een rechtbank van

'gelijken' en waren niet langer overgeleverd aan de willekeur van de feodale heerser. De evolutie gaat dan ook gepaard

met verlies van macht bij de adel.

Van de steden in historisch Vlaanderen is bekend dat ze altijd sterk op hun autonomie en vrijheden stonden. De Brugse Metten en de Guldensporenslag zijn het gevolg van de miskenning van Vlaamse voorrechten door de koning van Frankrijk. Brugge genoot stadsrechten sinds 1128.

Stadsrechten en de bijbehorende titel konden ook weer afgenomen worden. Het overkwam onder meer Herk-de-Stad: stadsrechten sinds 1386, maar na de onafhankelijkheid van België weer afgenomen. Pas in 1985 kreeg Herk-de-Stad zijn stadstitel terug.